

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba Komisije se nanaša na dejstvo, da Helenska republika ni izvršila Sklepa Komisije v zvezi z nezakonito državno pomočjo družbi Aluminium SA, ki jo mora vrniti Public Power Corporation (v nadaljevanju: PPC).

Komisija navaja, da bi morala Grčija nadzorovati, ali je bil sklep izvršen v štirih mesecih po vročitvi. Sklep je bil vročen 14. julija 2011 in Komisija ni podaljšala roka za izvršitev tega sklepa. Zato je formalni rok za njegovo izvršitev potekel 14. novembra 2011.

Komisija opozarja, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je edini utemeljeni razlog, ki ga država članica lahko uveljavlja zoper tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, ki jo Komisija vlaga na podlagi člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, absolutna nezmožnost pravilne izvršitve sklepa.

Vendar v tem primeru grški organi niso nikoli uveljavljale argumenta glede absolutne nezmožnosti izvršitve. Nasprotno, že na začetku so izkazale celo željo, da bi sklep čim prej izvršile. Komisija pa poudarja, da na dan vložitve te tožbe helenske oblasti še niso sprejele nobenega ukrepa, s katerim bi sklep vsaj delno izvršile.

Komisija navaja tudi, da je bilo s sodbo Monomeles Protodikeio Athinon (sodnik posameznik prvostopenjskega sodišča v Atenah) zadržano vračilo zneska pomoči, ki ga je PPC pridobila od Aluminium SA. Komisija meni, da to nacionalno sodišče, s tem da je zadržalo plačilo, ni upoštevalo pogojev, ki jih ustaljena sodna praksa Sodišča določa glede zadržanja izvršitve nacionalnega akta, s katerim se izvaja pravo Unije.⁽²⁾

Komisija meni, da Grčija ni sprejela potrebnih ukrepov za izvršitev sklepa niti skladu z rešitvijo, ki je bila predmet izmenjave mnenj med službami Komisije in pristojnimi grškimi organi, niti na kakršen koli drug ustrezen način.

⁽¹⁾ UL L 166, 27.6.2012, str. od 83 do 89.

⁽²⁾ Sodbi z dne 21. februarja 1991 v zadevi Zuckerfabrik Süderdithmarschen in Zuckerfabrik Soest proti Hauptzollamt Itzehoe et Hauptzollamt Paderborn, C-143/88 in C-92/89, Recueil, str. I-415, ter z dne 9. novembra 1995 v zadevi Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH in drugi, C-465/93, Recueil, str. I-3761.

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 13. februarja 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 12. decembra 2013 v zadevi T-117/12, ANKO proti Komisiji

(Zadeva C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in B. Conte)

Druga stranka v postopku: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

Predloga

— sodba Splošnega sodišča naj se razveljavi;

— nasprotni stranki v pritožbenem postopku naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je z dvema različnima konzorcijema, kamor se uvršča nasprotna stranka v pritožbenem postopku, družba ANKO, v okviru sedmega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007-2013) sklenila sporazume o finančni pomoči, ki se nanaša na projekte „OASIS“ in „PERFORM“.

Komisija meni, da je Splošno sodišče napačno razlagalo splošne pogoje teh sporazumov, zlasti člen II.5 (3)(d) (podredno člen II.14 (1), drugi pododstavek).

V zvezi z napačno razlago splošnih pogojev Komisija navaja pet pritožbenih razlogov:

1. Napačna presoja težke in sistematične nepravilnosti, kot razlog za prekinitev.
2. Napačna presoja možnosti/tveganja ponovitve nepravilnosti.
3. Napačno sklepanje na podlagi *ad hoc* poročila.
4. Napačna razlaga možnosti uporabe povprečnih stroškov in napačna uporaba te možnosti v primeru fiktivnih stroškov, kar tudi pomeni izkrivljanje dokazov.
5. Pomešanje pogojev za prekinitev (sum) in pogojev za ustreznost (gotovost).

Tožba, vložena 18. februarja 2014 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-87/14)

(2014/C 102/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Enegren, M. van Beek, agenta)

Tožena stranka: Irska

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Irska s tem, da ni prenesla določb Direktive 2003/88/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003o določenih vidikih organizacije delovnega časa glede organizacije delovnega časa mladih zdravnikov („non-consultant hospital doctors“), ni izpolnila obveznosti iz členov 3, 5, 6, 17(2) in 17(5) Direktive.
- Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 3

Irska ni zagotovila, da imajo mladi zdravniki v 24 urah zagotovljen minimalni počitek.

Člen 5

Irska ni zagotovila, da imajo mladi zdravniki neprekinjen minimalni počitek v vsakem sedemdnevnom obdobju.

Člen 6

Irska ni zagotovila, da povprečni delovni čas za vsako sedemdnevno obdobje ne preseže 48 ur.

Člen 17(2)

Irska ni zagotovila, da se mladim zdravnikom zagotovijo enaka obdobja obveznega počitka, če se od njih zahteva, da delajo brez nadomestila regresa za obdobja počitka, navedena v členih 3 in 5.